

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	--	--

A nevelés.

A vén fát nem lehet többé hajlítani, az embert is csak ifjú korában neveljük.

Minő kár, — sóhajtott fel egynémelyik, — hogy a nevelésnek, ennek a szükséges rossznak, és sok tekintetben rabszolgaságnak ideje, összeesik az emberélet legszebb korával, azzal a korrallal, melyben csak úgy rajongunk a szabadságért. Aztán vigasztalja magát, hogy majd annak is vége szakad egyszer, mint a hogy vége szakad az iskolázásnak.

Mennyi tévedés egy lélegzetre! A helyes nevelésnek a rabszolgasághoz semmi köze, s a növendék épp úgy nem rabszolga, mint nem rabszolga a nevelő. Igaz, hogy a birodalom fénykorában Róma urai gyermekeik nevelését rabszolgákra bízta, s azért maradt fenn a szólam is, hogy „quem dii odero, paedagogum fecere,” — a kit az istenek gyűlölték, nevelővé tették; ma már azonban ezt csak a hivatalnokok szeretik mondani. A nevelő feladata egyike a legszentebb és legnemesebb feladatoknak; a helyesen vezetett nevelés mellett a növendék sem érzi magát soha békolyba nyugózva: az reá nézve csak áldásos lehet s végre a

nevelés meg nem szakad soha, hanem addig tart, míg élünk, nem pedig, míg csak iskolába járunk.

Már Epiktet mondja, hogy „sokkal nagyobb szolgálatot tesz az államnak, ha nem magas épületeket emelsz, hanem fölemeled a polgárok lelkét; mert többet ér a nagy szellem alacsony földel alatt, mint a szolgálélek magas palotában.”

Bacon pedig a következő tanácsot adja: „tudásunk ne legyen vánkös, hogy azon kényelmesen heverjünk; ne legyen zárda, a melyben egyedül bolyongunk; ne legyen torony, melynek tetejéről másokat lenézőnk; ne legyen erődíveny, a mi mögé magunkat elsánczoljuk, s ne legyen árúcsarnok, amiben kereskedni és nyerni akarunk: hanem legyen inkább erős vértezett s gazdag kincsház, dicsőségére a teremtőnek, s megmentésére az életnek.” Bacon ezen szavaiban a nevelés célja határozottan körül van írva. A cél kettős s mégis egységes. Ellátni az elmét a szükséges ismeretekkel és tudományokkal, a mikkel fölvertelve megbírjuk küzdeni az élet sokszor nehéz feladataival, s gazdaggá tenni a kedélyt és szívet nemes érzelmekben, a mikből mint kincsházból merítve,

magunk is boldogok lehessünk, másokat is boldogíthassunk. Mindezt pedig úgy is eszközölni, hogy az elme- és kedélyképzés között teljes harmónia legyen, mert sivár kedély mellett, a világ összes tudománya haszontalanság, tudomány és ismeretek híján pedig az ember is csak tehetetlen, gyöngé báb.

Talán semmiről sem írtak már annyit össze, mint a különféle nevelési módszerekről, s a nevelés tudományával éppen úgy vagyunk, mint az orvosi tudománnyal. Boldog, boldogtalan azt hiszi, hogy ért mind a kettőhöz. E tény aztán csaknem lehangelő, mert azt bizonyítja, hogy teljesen biztos úton még mindig nem járunk, s hogy azoknak, kik szerint legnagyobb talány maga az ember, ez a testileg, lelkileg kitanulhatatlan lény, — szinte igazságunk van. Annyi bizonyos, hogy itt és ott, még sok tanulni való áll előttünk, s éppen ezért úgy az egyik, mint a másik téren lelkiismeretességre, jóakaratra és emberszeretetre van szükségünk.

Különösen megoszlok a vélemények mai nevelési rendszerünket illetőleg, s míg vannak, kik azt a lehető legjobbnak tartják, addig mások nem

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Bűnhődés.

A N-i helyi lapok egy szép napon azzal a hírrel lepték meg a világot, hogy Garr István kiváló képzettségű és ügybuzgó pénzügyigazgatónk a Sz-i fürdőben eljegyezte Muharai Vilmát, a Cs-i postamester bájos leányát.

És e hírre nagyot nézett a világ. Nem azért, hogy a farsang egy új párt szaporít, hanem azért, hogy Garr uram nőstül.

Nőstül? . . . hangzott minden ajkáról. Vajjon mi ütött hozzá? . . . Hiszen az egész pénzügyi-kerületet éppen 20 év óta traktálja azzal, hogy soha sem fog meg-nőstülni!

Igaz, hogy a legtöbb 20–24 év közötti fiatal ember is azt szokta mondogatni, no de az már nemzetközi szokás. Hanem Garr uram épen 45-ik életét tapodta, róla tehát nem volt föltehető ilyen szószegés és — bakklövés! . . . Toldták hozzá sokan.

Mert hogy a dolgot megvilágítsuk, Garr pénzügyi-igazgató úr épen mostani eljegyzésétől visszafelé számított 20 év előtt már egyszer vőlegény volt. De még akkor csak 25 év nyomta a vállát és a czime is csak: titkárság volt még.

Hanem boldog házassága küszöbén el-

ragadta — amint mondani szokás — a kéréssel halál igazán kedves és bájos menyasszonyát.

S ő mély bánatba borult. Hisz az természetes is volt mindenki előtt.

S elmúlt 1., el 2., el 4 esztendő, de Garr még mindig gyászolt. Kortársai bár már mind abban az állapotban voltak, hogy pont 7 órakerék fölkeltek a kaszinóban a tarokk mellől, ő bátran játszhatott tovább, — mert legény volt még!

De amint az évek múltak a természet — bár rossz! — rendje szerint a legényből — agglégény lett!

Igazán agglégény; már negyvenen túl az ember az mindenki, még az özvegyasszonyok szemében is.

Tudta is róla mindenki s nem is kétkedhetett benne, hogy első ideálja meghalt s így az utolsó is!

Több az ő életében nem volt.

Szokásai közé tartozott — bár egészséges volt mint a makk — gyomor-baja gyógyítása miatt a sz-i fürdőbe rándulni.

Nem volt ugyan orvos, ki jó lélekkel ráfoghatta volna a gyomor-baját, de ráhagyták — e kis szórakozást. Úgy sem lehetett az más nála.

Itt e kies fürdőhelyen időtöltései közé tartozott a fekete kávé utáni sakkozás a szomszéd uradalom tisztartójával a fürdőkávéház előtti árnyas kertecskében úgy délutáni ötig, mikor is gépies pontossággal

felkelt s zsinegen csüngő ivópoharát nyakába aggatva indult a kúthoz — gyógyulni, jobban mondva vizet inni.

Egy nap épen ő reá került — a fürdő szokás szerint — a sor a gyógyvizből meríteni, mikor a kúthoz kanyarodó, sűrű lombos úton, zajos társaság közeledett. Az ifjú leányhangok szoprán kacagásához hozzá járult ifjabb és öregebb urak morgó bassusa is.

A társaság tehát vegyes volt.

Garr uram épen szájához emelé a pohárt, de nem ért rá inni, mert iváshoz nyílt szája a csodálkozásra maradt nyitott.

A kanyarodó út végén a kúthoz alig 50 lépésre akkor libbent elő egy ifjú hölgy s utána többen; nők és férfiak.

Mások azt mondták volna reá, hogy karesú, de telt idomú; aranyszál haju, búzavirágsemű szép leány.

De Garr István uramnak elhomályosult a szeme s egy szép szőke leány helyett, hol kettőt, hol meg hármát látott.

Csak mikor már oda értek, volt kénytelen elhinni, hogy csak egy biz az.

Hanem amint a káprázat megszűnt s a hirtelen hatás alatt megzavart agy működése is rendbe jött, ekkor Garr István uram szentül gondolá magában, hogy a feltámadás napja épen ma van.

Vagy hogy látománya van. Nem lehet másképp, mert az a leány az ő 20 éves

győzik eléggé gáncsolni. Elég, ha valaki csupán a lapokat olvassa, s kell tudományának lenni arról a heves harcokról, a mi még ma is Európaszerte folyik azok között, kik egyrészt a holt nyelvre, másrészt a természet-tudományokra és modern nyelvekre akarják fiaink nevelését és tanítását alapítani. Pedig ez a harc nem is éppen olyan új keletű, mint némelyek gondolják, mert már Milton is sajnálja, hogy „gyermekünket oly szertelenül kinezik a nyelvtan ürességével és laposságával“, s aztán így beszél: „a nyelvbúvár, dicsekedjék bár azzal, hogy ismeri mindazon nyelveket, melyek egykor Babilonban a világ egyetértését megzavarták, ha nem olyan jártas a többi ismeretekben is, kevésbé művelt, mint az a bérlő vagy iparos, ki csupán anyanyelvét beszéli jól.“

Nézetünk szerint, a mi nevelési rendszerünk főhibája, hogy tulságos súlyt fektetünk a könyvekre, s így a nevelést és tanítást összezavarjuk. Megfeszítjük az emlékező tehetséget és elhanyagoljuk a szellemet.

Elemi iskoláinkban gyermekeinket kifárasztja az írás, olvasás és számolás örökös mechanikai gyakorlása, míg fejekben nem ébresztenek semmi új gondolatot, s nincsenek semmi összefüggésben életviszonyaikkal. Ehhez járul aztán a felső iskolák egyhangú grammatizálása.

Nem az a fődolog, hogy a fiú sokat tanuljon, de hogy felébredjen benne a tudásvágy és szeressen tanulni. Röviden szólva: gyermekeinket megfigyelésre és gondolkodásra kellene nevelnünk, mert csak ezeknek nyomán juthatunk el ama forrásokhoz, melyekből jövő utainkon haladva, szomjunkat kielégíthetjük és táplálkozhatunk életünk végeig. *Dr. L.*

— **Kneip Sebestyén** a kolera elleni óv-
szerül ajánlja, hogy a beteg mihelyt ily gya-
nús rosszullétet érez, forrált borecetbe mártott
vászonneműt kössön szorosan mellére
és gyomrára; ennek fölébe ismét forró vízbe
mártott erős, vastag vászonneműt kössön s

így ágyba feküdjék s melegen betakarózzék.
Az izzadás rövid idő múlva beáll s akkor a
beteg meg van mentve. Állítása szerint 41
betegnél alkalmazta, kik közül 40 kigyógyult,
az egyetlen aki belehalt, Kneip saját atyja
volt, mivel ezen gyógymódot atyjánál már
később alkalmazhatta. Hathatós gyógyszerül
ajánlják még a kollera ellen a spiritusban
feloldott kámfort cseppenként bevenni.

Életmód és óvszabályok a kolera ellen.

Koleraba esés ellen a következő
életmód szabályok megtartása ál-
tal óvhatjuk magunkat.

Szigorú mértékletességet tartsunk étel-
ben, italban, munkában és élvezetben, ke-
rüljük a gyakori és sok étkezést, részeges-
kedést, testi, szellemi megerőltetést és éjsza-
kázást.

Maradjon meg mindenki szokott táp-
szerei mellett, ha azok eléggé táplálók és
könnyen emészthetők. A hasmenésre hajlan-
dók igyanak makkkávét, csokoládét, ha bor-
ivók, jó minőségű vörös bort és kerüljék
mindazon ételeket, melyek náluk hasmenést
szoktak előidézni.

Italul legjobb a tiszta ártézisvíz, frís
ásványvíz, kút vizet vagy folyó vizet csak
akkor lehet inni, ha felforraltatik és lehüt-
tetik, rossz bor vagy tökéletlen forrott sör
ártalmas. A gyümölcsöt evés előtt tiszta víz-
ben kell megmosni és lehámozni. A tejet
csak főforralva lehet enni. A tisztaság úgy
a testre, mint a ruházatra, ágyneműre és
lakásra szigorúan fenntartandó, gyakran kell
mosakodni, legnagyobb figyelem a kezek
tisztántartására fordítandó, azokat minden
evés előtt, még mielőtt azokkal kenyeret
vagy egyéb ételneműket fogunk, szappan-
nal vagy ecetes vízzel meg kell mosni.

Ruhát és ágyneműt gyakran kell kímél-
lőzetni és tisztával fölváltani, a lakásban és
lakás körül szennyet nem szabad megtűnni.
Igen ártalmas a tartózkodás oly helyen, mely-
nek levegője rothadó állati vagy növényi hul-
ladékok bűze által van megfertőzve, leg-
veszélyesebbek a veremek, ganéjdombok, ár-
nyékszékék és éji edények, ha azokba a kol-
erások belülről kerülnek.

A ruházat védje a testet az idő viszony-
tagságai ellen, kik könnyen meghűlnek és
hasmenésre hajlandók, viseljenek hasukon és
lábaikon melegen tartó kelmét. A lakhely
száraz, világos, tágas és jól szellőzőt legyen.
Ova odjék mindenképpen a kolera ártalmaitól,
szennyes ruháival érintkezésbe jönni.

Az árnyékszékéket naponként kell fer-
tőtleníteni személyenként 20 gramm tiszta,
vagy 40 gramm fekete karbolsav veendő, a

tiszta karbolsav 20 szoros vízzel, a fekete
karbolsav 10-szeres vízzel hígítva.

A beteg ápolása:

Ha valaki hasmenésbe esik, addig is,
míg az orvos megérkezik, feküdjék le, ta-
karja be magát melegített paplannal, pokrócz-
czal vagy dunyhával, ha a beteg nem hány,
lehet neki adni meleg teát, bodzafavirág,
hársvirág vagy fodorminta forrázatot, ha a
beteg hány, akkor meleg ital helyett behű-
rített szóda vizet vagy jégdarabocskákat kell
adni és az orvos megérkezése után annak
rendeleteit pontosan teljesíteni.

A beteget egy teljesen elkülönített szo-
bában kell elhelyezni.

A kór szobától minden fölösleges és
főképen a nehezen fertőtleníthető bútortokat
és ruha darabokat el kell távolítani. Csak a
beteg ápolásával elfoglalt személyeknek sza-
bad a kórszobákban maradni. A betegnek
az árnyékszékre menni nem szabad, szük-
ségét a szobában végezze. Az edényekbe,
melyekben a beteg belülről keletkező vagy hányá-
dékát felfogatnak, kellő mennyiségű 5% kar-
bolsavas oldatot (1 kiló tiszta karbolsav husz
liter vízre) kell tenni, karbolsavas oldat he-
lyett az ürülékek fertőtlenítésére 20% me-
szes vizet 1 kiló méz 5 liter vízre, vagy
klórmentes vizet 1/4 kiló klórmész 15 liter
vízre lehet alkalmazni. Az ürülékek az ár-
nyékszékbe öntetnek, az edények jól meg-
mosatnak és azokba ismét karbolsavas, me-
szes vagy klórmentes oldat tetetik.

A kolera beteg ürülékeivel vagy há-
nyadékával beszennyezett ruhák, ágyneműk
és egyéb tárgyak még a kórszobában egy
edénybe, melyben elegendő mennyiségű 5%
karbolsavas oldat van, tetetnek és abban a
mosó helyiségre vitetnek.

Mindazon helyek a padlón vagy bút-
orokon, melyek ürülékekkel beszennyezettek,
azonnal karbolsav oldatba mártott ruhával
töröltendők, vagy ily oldatban mártott ke-
fével keféndők, vagy bővön megmosandók.

Az ápolók lehetőség szerint könnyen
mosható ruhákat viseljenek, azoknak sem
szabad más egészséges személyekkel érint-
kezni, ha kezeik ürülékekkel beszennyezett-
nek, azokat a kórszobában mindig készlet-
ben tartandó 3% karbolsav oldattal vagy
klórmentes vízzel mossák meg.

Az ápolóknak a kórszobában enni vagy
inni, vagy dohányozni nem szabad és midőn
a kórszobától eltávoloznak, kezeiket mindig
tisztán mossák meg és fertőtlenítsék.

Az árnyékszékét, melyben a kolera
ürülékei öntettek, különös figyelemmel kell
fertőtleníteni 5% karbolsavval és az ülőhe-
lyeket mezes vagy klórmentes vízzel jól
megsűrölni.

siralma, vagy ha nem az, úgy szakasztott
más a megszólalásig.

A társaság tova lebbent . . .
Garr István uram pedig nézett — so-
káig utánok nézett s az nap elfelejtette,
hogy vizet igyék, mert ő beteg!

De ha addig nem volt az, most már
csakugyan az lett.

A vacsoránál bort . . . igazi bort . . . !
Gyöngyöző bort — ivott — és ivott —
sokat! Aztán oda dobott a cigányoknak egy
ötvenest és húzatta keservesen:

Mondjátok, hogy beteg vagyok;
Mondjátok, hogy meg is halok.

Ha öt nekem nem adjátok . . .

És a fürdőhelyiség nyári kertjében
megrezdült a húr, pendült a czimbalom,
szólt a nóta és Garr István uram mélyen
bele nézett a . . . holdba! Vagy is: Garr
István szerelmes lett! Mondák a vendégek.

Merengve nézte a semmit . . . Közbe
belesírt a cigányprimás hegedűje . . .
Mondjátok, hogy beteg vagyok!

S a rezgő húr megrezgettette a szí-
veket is, fiatal házaspárok mély sohaj
után boldogan pillantottak egymásra; fiatal
nőtlen párok mély sohaj után vágyva, lop-
va néztek egymásra; s az aglegény Garr
István mély sohaj után bánatosan nézett
maga elé. Lelkében megjelent a múlt, a
25 éves ifjú boldog multja 45 év vállain
éledve.

Feltámadt a rég eltemetett ideál . . . !
Másnap aztán, mikor a tisztartó a fekete
után jelentkezett a sakk-partira, Garr uram
boconánatot kért, — fájt a feje . . . elment
sétálni.

A fürdő vendégek pedig csodálkozva
látták 3, 4, 5 nap is. Garr uramat a sűrű
lombok között elmerengve bolyongani.

Valami ütött az öreghez; csak nem
szerelmes? . . . mondogatták.

De bizony az volt. Az első szerelem
minden bűvös-bájós emléke éledt fel má-
sodszor és nagyon veszedelmesen.

Néhány nap múlva megkérte aztán
tisztartó barátját, mutatná be Muharai Pál
uramnál a cs—i postamesternél.

A tisztartó nagyot nézett, de nem
szólt. Így került az N—i lapokba 3 hét
múlva az eljegyzés hire.

A farangon aztán már a bálakon is
bemutathatta az új menyecskét Garr Ist-
ván uram. Látszott rajta, hogy boldog és
büszke.

A menyecske is meg volt elégedve
szerencsésével és férjének főleg módja és
rangja kecsegtette legjobban mikor férj-
hez ment.

Az a sok figyelem, gyöngédség és
előzékenység pedig, melyet férje iránta ta-
núsított, egészen megszokottá tette e há-
zas életet a fiatal asszonynak.

Mint leány, szépsége tudatában hiú
és hiúsága révén nagyravágyó volt.

Szerelmes bár soha sem volt a fér-
jébe, de szerette, mert hiúsága vágyait
módja és rangjával kielégíthette.

A családi élet éveit gördültek tehát le
egymás után. Megtermett gyümölcse is egy
fiú és leány képében.

Megvolt tehát minden; mód, a mi
békét nyújt az életnek; gyermekek, kik a
szeretet kapcsát fonják a szülők köré.

Minden, minden megvolt . . . ; de még
sem, egy hiányzott . . . ; hiányzott a fiatal
nő szívének leghőbb vágya, mi minden szí-
vet ingerel legalább egyszer az életben, . . .
a szerelem! A szerelem . . . az a csodálatos
mámor, melynek elmúlása is kedves,
ábrándja is éltető. A szerelem, mely hatalma
a földnek, mely összekapcsol szépet szép-
pel, jót jóval, palotát a kunyhóval, sántát
széppel, mely nem ismer akadályt, törvényt,
örvényt és különbséget a világon.

Mely összeköt és egybetart boldogsá-
got, nyomort, szegényt és gyalázatot is; de
a mely szét is választja a békét, nyugal-
mat és családi boldogságot.

Oh mindenható szerelem! Nagy és
fenséges vagy te alkotásaid remekeivel, de
szét is ronthatod a — földi boldogságot!

És megjött a szerelem is. Az édes,
bűvös-bájós és olthatatlan szomjú, de rom-
boló szerelem — Káson Pál titkár úr sze-
melyében.

És a szív mómora elfelejtette a nővel
az anya és feleség kötelmeit.

A hullák, a fertőzött ruhák, ágyneműk és egyéb fertőzött tárgyak szabályszerűleg fertőtlenítendő!

UJDONSÁGOK.

— október 16

— **Személyi hír.** Zsilinszky Mihály főispán úr a tegnap déli vonattal városunkba érkezett s Ujhelyi Nándor úr vendége volt. A délután folyamán a főispán a járási és községi tisztviselők és tantestületek küldöttségeit fogadta s az esti órákban Szentestre utazott.

— **Elútasított föllebbezés.** Városunk képviselőtestülete közgyűlésileg határozta el, a közigazgatás javítása érdekében, egy birtoknyilvántartói állás rendszeresítését. A községi képviselőtestület ezen eléggé nem dicsérhető határozatát egészen a belügyminisztériumig megföllebbezte két városi képviselő: *Eszes Mátyás* és *Szegi Pál*. A belügyminiszter legfőbb fokú rendelete ez ügyben most érkezett le a vármegyéhez, mely szerint a belügyminiszter, a nevezett két képviselő föllebbezésének elútasításával, a városi képviselő közgyűlési határozatát jóváhagyta, különösen hangsúlyozván, hogy a közigazgatás rendes és kifogástalan menete érdekében Csongrádon ilyen birtoknyilvántartói állás rendszeresítésére szükség van.

— **Közigazgatási bizottság.** Vármegyénk közigazgatási bizottsága Szentesen f. hó 18-án, délelőtt 9 órakor tartja e havi rendes gyűlését a vármegyeház kistermében. Ugyanaz nap délután 3 órakor pedig valószínűleg a biz. fegyelmi választmánya gyűlésez ugyanott.

— **Kinevezés.** A derekegyházi róm. kath. lelkészi állomásra Bajcsi Gábor segédlelkészt nevezte ki a püspök.

— **Pályázatok eredménye.** Folyó hó 10-én d. u. 5 órakor járt le a vármegyén a csongrádi járási főszolgabírói és a közp. I-ső, esetleg II. és III. árvaszéki ülnöki állásokra meghirdetett pályázat határideje. A mondott határidőig, a mennyire megtudhattuk, a következők pályáztak ezen állásokra: a csongrádi főszolgabírói állásra *Réti Ferencz* csongrádi ügyvéd, *Csemegi Antal* volt járási főszolgabíró és *Filó Tihancz dr.*; az első árvaszéki ülnöki állásra *Bartha Kálmán dr.*, a II. árvaszéki ülnökségre *Zolnay Kálmán*, a III. árvaszéki ülnökségre pedig *Sulcz Lajos dr.*, megannyian ma is árvaszéki tisztviselők, végre mindhárom árvaszéki ülnöki állásra *Lavicska Pál* mindszenti jegyző. — Amennyiben azonban a főispán címére több nagyobb terjedelmű levél is érkezett a mondott határidőig, nem lehetetlen, hogy azok egyike-

másika szintén pályázatot tartalmaz. Hír szerint a főszolgabírói állásra városunkból még *Tary István* közg. gyakornok és *Blázsik Márton* szolgabíró is beadták pályázati kérelmeket.

— **Párbajozók a törvényszék előtt.** Frank Zoltán, Lipovszky Sándor, ifj. Lászlóffy László és Lászlóffy János urak párbajügyében e hó 12-ikére tüzte ki a szegedi törvényszék a végtárgyalást, — mely azonban Lászlóffy János elmaradása folytán elnapoltatott — Tary István és Sima Ferencz párbajvétsége ügyében a végtárgyalás Szegeden f. hó 20-án fog megtartatni.

— **Aranyszáju Szent János,** Hock János, városunk országgyűlési képviselője, a mai napon választóit kapacitálni fogja, hogy a jövő hóban megejtendő megyei képviselő választásoknál 48-as ultramontán képviselőket iparkodjanak beválasztani. Valószínű, hogy ugyanez alkalommal a tápéi „3 próbás arany“ is próbára fogja tenni a szeretve tisztelt polgártársak türelmét.

— **Búcsúzó főnök.** A m. kir. államasutak szegedi üzletvezetősége, mint értesülünk, Blazsovits Ede urat, a helyi vasuti állomás főnökét, múlt hét folyamán a Krassó-Szörény megyei Teregova községhez tartozó Porta orientalis állomásra, hasonló minőségben áthelyezte. Blazsovits főnök úrnak távozása mindazokra, kik egy évi itt tartózkodása alatt benne a pontos, lelkiismeretes és előzékeny tisztviselőt ismerték, s helyi társadalmunkra, melynek általánosan kedvelt s közbecsülésben álló tagja volt, határozott és annyival érzékenyebb veszteség, mert tudomásunk szerint Blazsovits főnök úrnak büntetésből (!) történt áthelyezése az itteni rothadt politikai állapotokat jellemző névtelen feljelentéseken alapszik, melyek meg nem bocsátható vétkül éppen pártatlanságát és szolgálatkésztségét rótták föl a derék tisztviselőnek. A kedvelt főnök urat új állomására is őszinte rokonszenvünk kíséri s szívünkben óhajtottuk, hogy búcsúzása a mielőbbi viszontlátásra szóljon!

— **A Bagi-féle 1600 frt lopás.** A rendőrségtől azon hírt vesszük, hogy a Bagi-féle 1600 frtos lopás ügyében fázasztó és hosszas nyomozás után sikerült egy bűnrészt Janó Mária, szentesi illetőségű szobalányban megtalálni. A család azon időtájtban, midőn a lopás elkövetetett, Baginénál volt alkalmazva. Vallomása szerint a lopás elkövetése napján az alsó konyhában a mestergerenda és plafond között egy újságpapírosba göngyölve 4 drb 50 frtot talált. Mivel ő abban a nézetben volt, hogy a talált jószág a feltalálóé, nem is szólott semmit, hanem szolgálatát felemondva, haza ment Szentestre, hol könnyen szerzett pénzével úriasan kezdett élni. Szeretőjének, Récz Ferencz nevű Gyulán szolgáló közhonvétnak 108 frtot adott; ez hálaiból 4 drb arany gyűrűt és egy női ezüst órát, láncszal vett 40 frtért, Mari pedig a megmaradt 92 frttal utaztatott Gyulára szeretőjéhez, ott az első szállodákban lakott, egyszóval úriasan élt. —

Elvetette magját a mámoros, de bűnös romboló szerelem!

Egy szép napon Garr István arra virradt, hogy a felesége megszökött.

Garr István pedig bement a gyermekszobába, ölébe vette kis fiát, a kis Pistát és a kis leányt, Vilmácskát.

Azok félve, remegve húzódtak sápadt és reszkető apjukhoz s miközben a hatalmas erős ember szívének keserősége cseppekben hullott az anyalkák fejére, s folyton mormolá: . . . aztán el ne felejtsetek, hogy anyátok itt hagyott . . . megbüntesettek keményen . . . ah nagyon keményen, a miért atyátoknak ily nagy keserőséget okozott. Aztán megcsirögatta őket. Gondosan rendbe hozta mindenkinek ruhácskáját. Oda ültette az asztal mellé, mint a gondos anya szokta, megkóstolta, elég édes-e és nem forró-e a reggeli.

Igy ment ez álló 25 évig.

Huszonöt évig volt anyja anyjuk helyett gyermekeinek Garr István.

Megérhette, hogy leányát gazdagon férjhez adhassa és fiát mérnökke nevelje föl. Aztán felosztotta vagyonát és mint ki bevégezte dolgát, meghalt!

A kis Vilma mint asszony, igen jó szívű volt, férje jövedelméből bőven telhetett passióját tölteni, a vidék szegényeit etetni, ruházni.

Háza valóságos népkonyha volt, oda ment enni, a ki megéhezett.

Egy hideg decemberi délben vendégei — szegényei — fölött tartott szemlét Vilma. Ajtó pattan, s rajt egy rongyokba takart, tőpörödött nő vánszorog be, s Vilma a gyermeki érzés ösztönével kiált fel . . . Anyám!

Az vagyok; — felel a nő!

S ekkor eszébe jutnak hirtelen atyjának szavai, évek hosszú során táplált bánata, szegénye és keserősége.

Nem . . . nem anyám kegyed nékem! Ilyen nő, ilyen feleség és ilyen anya mint kegyed volt az én anyám? nem lehet! Én megtagadom!

És abból a házból, hol mindenkinek tálnak, csak kegyednek nem jut egy betevő falat sem . . . soha . . . soha!

És a szegény nő kívánszorgott és még évek hosszú során koldult, hogy . . . éljen!

Hanem mikor meghalt, gyermekei fényes pompával temették el. Sirja felett pompás emlékkövet állítottak és soha sem volt pusztá virágtalan az a sir. Özönével nyíltak rajt a pompás virágok.

Mert a gyermeki szeretet és kegyelet soha sem veszhet el egészen!

A földi bűnhődésért engeszteléssel áldoztak már itt e földön, a bűnös anya . . . gyermekei.

F-k Z-n.

Janó Mari a nála talált készpénzzel, valamint arany és ezüst neművel együtt letartóztatva a kir. járásbírósnak átadott. A rendőrség helyes nyomon van, ezen tovább haladva, reményli a legrövidebb idő alatt a valódi tettest kézre keríthetni. — Nem késünk kijelenteni, hogy ezen ügyben az érdem, derék őrsparancsnokunkat Brosch urat illeti s azt hisszük, hogy városunkban a már világos nappal is makozó kompánait már legközelebb szétgurasztja.

— **Kik kapják az első koronát?** A körmöczi pénzverő e hó második felében kezdi meg az új pénzek verését, úgy, hogy e hónap végére már lesznek aranykoronák. Az új aranypénz első példányait az országgyűlési képviselők kapják, kiknek novemberi napidíjait már aranykoronákban fogják kifizetni.

— **A kolera elleni védekezésről** vármegyénk alispánja részletes utasítást bocsátott ki, melyet főntebb egész terjedelmében ismertetünk olvasóinkkal. Ajánljuk közönségünk figyelmébe.

— **Joggyakornokok kerestetnek.** Tizenhárom joggyakornokra van szükség a szegedi kir. tábla területének bíróságainál. E joggyakornoki állásokkal 360 frttól 500 forintig terjedhető fizetés jár és a kik netalán ez állások valamelyikét elnyerni óhajtják, ez iránt való pályázatukat f. hó 25-ig adhatják be a szegedi kir. tábla elnökénél.

— **Alapszabályok.** — Az alakulóban levő csongrádi ács és kőművesegédek szakegyletének alapszabályait a belügyminisztérium a múlt héten némi pótlások eszözele véget visszaküldötte az elnökséghez. A hiányok pótlása után az egylet mielőbb megkezdheti működését.

— **Kardpárbaj.** A szegedi honvédszár laktanya lovaglótermében véres kardpárbajt vívtak f. hó 12-én. Bérczi Béla városi és Örlösi Gyula vasuti hivatalnokok. Bérczi Gyula jobb karján egy 37 ctm. veszélytelen vágást kapott.

— **A kolera.** Mint a fővárosi lapokból olvassuk, a kolera szünő félben van, a mennyiben habár a halálozás fokozódik is, de a betegedés csökken. Szegeden meg f. hó 13-án és 14-én egyetlenegy eset sem fordult elő.

— **Ráday Gedeon gróf** szegedi kormánybiztos czimű történelmi mű 4 fizete megjelent. — A regény folytatása házhoz küldésével Schwarcz Sándor könyvkereskedése van megbízva.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SANDOR.

5028/892. sz.

A

csongrádi járás főszolgabírói hivatalától.

Hirdetmény.

Csongrádközség előjárósága kebelében a képviselőtestület 43/892. számú határozatával rendszeresített s 500 frt évi fizetéssel javadalmazott **adónyilvántartót**, valamint az esetleges előléptetés folytán megürülő s 300 frt fizetéssel járó **írnoki** állásoknak a képviselőtestület által, **1892. évi október hó 31-én** leendő betöltése alkalmából felhívom mindazokat, kik ezen állások bármelyikét elnyerni óhajtják, hogy képesítéseket igazoló okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényeket hozzám **folyó hó 30-ikának d. u. 5 órájáig** annyival inkább benyújtsák, mert a későbbben érkező pályázatok figyelmen kívül hagyatni fognak.

Csongrád, 1892. október hó 14-én.

Blázsik Márton,
h. főszolgabíró.

Minden tőke és Risicó nélkül naponta 5—10 frt keresetet biztosítunk bárkinnek, a ki hatóságilag engedélyezett „Állampapírok“ eladásával foglalkozni akar.

Megkeresések

„Lose“ an die Anonzen Expedition
J. Danneberg I. Wien, Kumpfgasse 7.

6—6

HALOTTAK EMLÉKEÜL.

Nyiri Gerzson Szentesen

Üri-utca III. t. 137. sz. (saját házában)

a „**REGYÉRTÉS**” ezimzett

disztemetkezési vállalata és a legdúsabban felszerelt sírkőraktárában mindenemű finom gránit és márvány sírkövek és sírkeresztek, ugyszintén a legdíszesebb érez és másnemű műkoszorúk a legnagyobb választékban, igen olcsó árak mellett szerezhetők be.

Vidékre rajzmintákat készséggel küld be és megrendeléseket a leggyorsabb és legpontosabb kiszolgáltatás mellett teljesít. Új alapkövek felállítását, síremlékek újonnan aranyozását 20 évi jótállás mellett elvállal. Megrendelt síremlékeket vidékre is a legizlésteljesebb munkával ellátva díjmentesen szállít.

SÍRKŐRAKTÁR
A legdúsabban felszerelt
Szentesen, üri-utca III. t. 137. sz.

TEMETKEZÉSI VÁLLALAT
A legdíszesebb és legolcsóbb
Szentesen, üri-utca III. t. 137. sz.

Téli kabát,
Felöltő,
10 frttól feljebb.

A raktárunkon levő összes saját
műhelyünkben készült, legjobb mi-
nőségű az eladási áron eladatnak

Öltöny,
Szalonkabát
8 frttól feljebb.

TELJES
VEGELADÁS

KÉSZ FÉRFIRUHÁK

Legjobb és egyedüli alkalom legolcsóbb bevásárlásra

PAUKER VILMOS ES GUSZTAV

férfiruha termékekben

5-2

Budapest, Magyar-utca 1 sz. 1. emelet a hatvani-utca
sarkán.

Mikadó,
6 forint.
Mencsikon,
8 frttól feljebb.

Minden darab
szabott árral
ellátva.

Nadrág
2-6 frtig

Kék munkásruhák
2-3 frtig.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„**E G Y E T É R T É S**”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. — Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. — Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely párthoz tartozók is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. — Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szép irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárczacikket legjobb írónktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmilag, mely az „Egyetértés” nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés” nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólérhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinteten felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelsímerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdéi tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bö tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklepot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„**E G Y E T É R T É S**”-re

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és
kiadótulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám.

(Az operaházzal szemben.)